

[Alfred Jensen.]

slag til tjenestemandsløve, der, så vidt jeg forstår, for staten alene betyder en merudgift på 150 mill. kr. På denne baggrund er det naturligvis urimeligt, at man fastholder dette særpristal, som betyder, at arbejdere og tjenestemænd mister en portion i dyrtidstillæg. Jeg vil også her gøre opmærksom på, at de lønninger, som arbejdere oppebærer, jo ikke er af en sådan højde, at de ikke kan forhøjes, uden at man derved vil bringe landets erhvervsliv i vanskeligheder, endsige i fare. Formanden for Dansk Arbejdsmands Forbund, Alfred Petersen, gjorde jo i en diskussion, der blev udsendt over radioen, opmærksom på, at de lønstigninger, man havde haft her i Danmark, på ingen måde kunne stå mål med de lønforhøjelser, arbejderne i andre lande, som Danmark skulle konkurrere med, har fået, og det fremgår jo klart af statistikken, at sådan er forholdet. På denne baggrund er det urimeligt, at man opretholder et særpristal som det, der her er tale om, urimeligt, at man forholder arbejderne at få dækning for de udgiftsforøgelser, som flyder af bestemte love om forbrugsafgifter.

Vi har den opfattelse, at man aldrig skulle have gennemført de bestemmelser, der nu er gældende, og det forekommer os at være ganske urimeligt, at man opretholder dem. De 3 love, som vi her har stillet forslag om ændringer til, blev gennemført i forbindelse med andre love; jeg skal nævne et par stykker: loven om udbyttebegrænsning og loven om stabiliseringslån. Disse 2 love var tidsbegrænsede; den første gjaldt kun for 1 år, den sidste for 2 år, og det vil sige, at loven om udbyttebegrænsning allerede er udløbet, og at loven om stabiliseringslån udløber med dette finansår. Tilbage står altså disse særlige forbrugsafgifter og særpristallet. Det kan ikke være rimeligt, at man opretholder dette særpristal. Jeg gør opmærksom på, at da dette lovkompleks var til behandling i folketinget, gjorde det ærede medlem hr. Per Hækkerup tinget bekendt med, at hvis man gennemførte disse forskellige foranstaltninger, blev der ikke nogen egentlig byrde for erhvervslivet; tværtimod kunne han dokumentere, at det for virk-

somheder, der moderniserede, var i fremgang, ville være fordelagtigt, hvis dette kompleks af love blev gennemført; han gjorde opmærksom på, at selv om stabiliseringslånet kunne være en byrde for visse virksomheder, måtte man tage i betragtning, at heroverfor stod en forbedret afskrivningsordning, som ville hjælpe de industrielle virksomheder; hertil kom så, at dette særpristal ville betyde, at arbejds-giverne slap for at udbetale 1 portion ekstra dyrtidstillæg, og vejede man de to ting op imod hinanden, så ville disse virksomheder, selv om de skulle yde stabiliseringslån, tjene på de foranstaltninger, der blev gennemført.

Nu falder som bekendt stabiliseringslånet væk. Tilbage bliver altså disse afgiftslove og dette særpristal. Det er efter vor opfattelse en urimelighed, som tinget ikke kan være bekendt, og derfor har vi stillet forslag om, at de 2 love og bestemmelsen om særpristallet ophæves.

Jeg skal anbefale tinget at tage mere villigt på disse 3 lovforslag, end den højtærede finansminister har gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
nægtedes med 99 stemmer mod 6.

Lovforslagene var hermed bortfaldet.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde holdes i morgen, fredag den 28. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 4 medlemmer med stedfortrædere til værnepligtsnævnet.*

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om indløsning af visse sparebeviser.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om adgang til konvertering af bunden opsparing for personer for skatteåret 1951-52.